KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 06.06.1995
KOM(95) 264 endelig udg.

94/0242 (COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

OM EU-KREDITOVERFØRSLER

(forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 189 A, stk. 2)

ÆNDRET FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV OM EU-KREDITOVERFØRSLER

Begrundelse

1. BAGGRUND

Den 18. november 1994 vedtog Kommissionen et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om EU-kreditoverførsler[1]. Dette forslag blev tilsendt Rådet ved skrivelse af samme dato. Rådet sendte derefter teksten til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Monetære Institut og Det Økonomiske og Sociale Udvalg. I januar 1995 begyndte Rådet sin egen behandling af forslaget.

2. UDTALELSE FRA DET EUROPÆISKE MONETÆRE INSTITUT OG DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

Den 20. marts 1995 afgav Det Europæiske Monetære Institut (EMI) sin udtalelse om Kommissionens forslag. I særdeleshed talte EMI for at udelukke overførsler af store beløb samt overførsler i tredjelandes valutaer fra direktivets anvendelsesområde. Det foreslog ligeledes ændringer af teknisk art i relation til ansvarsreglerne i artiklerne 5 til 7.

På sit møde den 1. juni 1995 vedtog Det Økonomiske og Sociale Udvalg udtalelsen. Det ændrede forslag tager i stor udstrækning højde for Udvalgets forslag.

3. EUROPA-PARLAMENTETS UDTALELSE

Europa-Parlamentet vedtog på sit møde den 19. maj 1995 den lovgivningsmæssige beslutning med udtalelsen om Kommissionens direktivforslag.[2]

Parlamentets positive udtalelse omfattede 21 ændringsforslag. Heraf har Kommissionen accepteret 16 (nr. 1-2, 4, 6-7, 9-16, 19 og 21-22) som foreslået af Parlamentet. Yderligere tre (nr. 5, 18 og 28) har Kommissionen delvist accepteret.

Kun to ændringsforslag (nr. 3 og 8) blev afvist i deres helhed af Kommissionen. Det første vedrører en begrænsning af direktivets anvendelsesområde til kreditoverførsler, som ikke overstiger et beløb svarende til 50.000 ECU. På nuværende tidspunkt er Kommissionen ikke fuldt ud overbevist om, at fastsættelsen af et loft ikke vil skade det efterstræbte mål vedrørende et passende beskyttelsesniveau for forbrugere og SMV. Det andet ændringsforslag vedrører definitionen af "gennemførelse". Kommissionen frygter, at den foreslåede anvendelse af "modtagelse" vil lede til juridisk usikkerhed for banksektoren, og Kommissionen foretrækker derfor at bibeholde den oprindelige definition, som anvender det definerede begreb "accept".

---

1 KOM(94)436 endelig udg. - 94/0242 COD, EFT C360 af 17.12.1994, s. 13.

2 ...

4. BEMÆRKNINGER TIL ÆNDRINGERNE

Titel og ordlyd

"Grænseoverskridende kreditoverførsler" erstattes af "EU kreditoverførsler".

3. betragtning

Denne betragtning afspejler ændringen i anvendelsesområdet af det foreslåede direktiv (se kommentarerne til artikel 1, stk. 2).

Betragtning 10 bis (ny)

Denne nye betragtning vedrører en ny artikel foreslået af Europa-Parlamentet (se ny artikel 7 B) om adgang til klage- og ankeprocedurer.

Artikel 1, stk. 2

Den ændrede tekst efterkommer Parlamentets og EMI's opfordringer til at begrænse direktivets anvendelsesområde til kreditoverførsler i medlemslandenes valutaer og i ECU (jfr. 3. betragtning ovenfor). Der tages således højde for, at overførsler i tredjelandes valutaer involverer institutter i tredjelande for at kunne foretage den endelige afregning, og at EU lovgivning ikke finder anvendelse på sådanne institutter.

Som angivet i Afsnit 2 ovenfor, finder direktivet fortsat anvendelse på kreditoverførsler uanset overførselsbeløbets størrelse.

Artikel 2.l

Den ændrede tekst giver nu den fulde ordlyd af definitionen af "force majeure" istedet for blot at henvise til Rådets direktiv 90/314/EØF[3].

Artikel 2.m

Teksten giver en ny definition af "rente" baseret på den sats, instituttet anvender for kundens konto i tilfælde af overtræk på kontoen. Formålet er, at kunderne nemt skal kunne vide, hvilken sats der anvendes for at beregne rente.

Artikel 2.q

Teksten præciserer nu, at et intermediært institut udelukkende kan være et "som deltager i effektueringen af en EU-kreditoverførsel".

---

[3] EFT L158 af 23.06.1990, s. 59.

Artikel 3

Parlamentet har opfordret til, i forbrugernes interesse, at gøre transparens-forpligtelserne endnu mere præcise. Teksten er ændret i overensstemmelse hermed (dvs. elektronisk overførsel af oplysninger, flere detaljer vedrørende priselementer og henvisning til omvekslingskursen, en klarere henvisning til klage- og ankemuligheder) uden dog at begrænse institutternes frihed til at give disse oplysninger i den form, de måtte finde mest hensigtsmæssig.

Artikel 4

Artikel 4 er ændret i lyset af ændringerne til artikel 3.

Artikel 5, stk. 1, 1. og 2. punktum

På Parlamentets opfordring er teksten blevet forenklet, således at den mere klart fastsætter en obligatorisk regel, som finder anvendelse, hvis der ikke foreligger en bestemt aftale mellem instituttet og dets kunde.

Artikel 5, stk. 2

En ny sætning er blevet tilføjet for at fastlægge den interbank mekanisme, som tillader et institut, der har kompenseret sin kunde for forsinket ekspedition, at få godtgjordt alle renter, det således har betalt, af det institut, som er ansvarlig for forsinkelsen.

Artikel 5, stk. 3

I overensstemmelse med Parlamentets henstilling lægger stk. 3 fast i endnu klarere vendinger, at renter skal betales af modtagers institut til modtager, når det er dette institut, der har været for længe om at stille midlerne til rådighed for modtager.

Artikel 6, stk. 1

I lyset af Parlamentets opfordring præciserer teksten, at tilladelse til at foretage et fradrag kun kan gives af ordregiver.

Artikel 6, stk. 2

Som foreslået af Parlamentet er proceduren for at tilbagebetale fejlagtige fradrag blevet vendt om, mens ordregivers mulighed for at vælge er blevet bibeholdt.

Artikel 7, stk. 1

Den ændrede tekst præsenterer en række ændringer, hvoraf de vigtigste er en forkortelse af tidsfristen for tilbagebetaling samt etableringen af en klarere forbindelse med artikel 5. Teksten præciserer nu, at tilbagebetaling skal ske inden for 15 dage efter ordregivers anmodning, og at denne anmodning ikke kan fremsættes før udløbet af den i artikel 5, stk. 1 omhandlede ekspeditionstid.

Artikel 7, stk. 2

Den ændrede tekst præciserer, at når det lykkes for instituttet at få overførselsbeløbet tilbage, så det kan tilbagebetales til ordregiver, er der ikke nogen forpligtelse til at refundere gebyrer og renter. Dette stemmer overens med intentionerne bag Kommissionens oprindelige forslag, selvom det ikke var præciseret deri.

Artikel 7, stk.3

Som følge af ændringerne til artikel 7, stk. 1, som nu fastsætter en forpligtelse til at tilbagebetale de første 10.000 ECU af en ikke gennemført overførsel, er artikel 7, stk. 3 blevet tilpasset, således at medlemslandene kan udvide tilbagebetalings-forpligtelsen til overførsler som overstiger 10.000 ECU.

Artikel 7A (ny)

I overensstemmelse med Parlamentets henstilling fastlægger denne nye artikel, at institutter ikke er bundet af bestemmelserne i dette direktiv i det omfang de kan påberåbe sig force majeure, hvilket ikke er til skade for det grundliggende formål, som direktivet forfølger.

Artikel 7B (ny)

Denne nye artikel tilsigter at sikre, at passende klage- og ankeprocedurer, i overensstemmelse med princip nr. 6 i Kommissionens henstilling 90/109/EØF[4], er til rådighed i medlemslandene for så vidt angår EU-kreditoverførsler.

---

4 EFT L67 af 15.03.1990, s. 39.

Forslag til	Ændret forslag til
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV	**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV**
om grænseoverskridende kreditoverførsler	**om EU-kreditoverførsler**
EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -	EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,	uændret
under henvisning til forslag fra Kommissionen,	uændret
under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,	uændret
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Monetære Institut,	uændret
i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B, og	uændret
ud fra følgende betragtninger:	uændret
Antallet af grænseoverskridende fjernbetalinger vokser støt, efterhånden som etableringen af det indre marked og den gradvise udvikling hen imod en fuldstændig økonomisk og monetær union fører til øget samhandel og større bevægelighed for personer inden for Fællesskabet; kreditoverførsler tegner sig mængde- og beløbsmæssigt for en betragtelig del af de grænseoverskridende fjernbetalinger;	Antallet af grænseoverskridende fjernbetalinger vokser støt, efterhånden som etableringen af det indre marked og den gradvise udvikling hen imod en fuldstændig økonomisk og monetær union fører til øget samhandel og større bevægelighed for personer inden for Fællesskabet; EU-kreditoverførsler tegner sig mængde- og beløbsmæssigt for en betragtelig del af de grænseoverskridende fjernbetalinger;
det er af meget stor betydning for privatpersoner og virksomheder, at kreditoverførsler kan effektueres hurtigt, pålideligt og billigt fra den ene del af Fællesskabet til den anden; et marked, hvor der konkurreres om kreditoverførsler, bør medføre bedre service og lavere priser;	det er af meget stor betydning for privatpersoner og virksomheder, at kreditoverførsler kan effektueres hurtigt, pålideligt og billigt fra den ene del af Fællesskabet til den anden; et marked, hvor der konkurreres om EU-kreditoverførsler, bør medføre bedre service og lavere priser;

formålet med dette direktiv er at fortsætte de fremskridt med hensyn til liberalisering af kapitalbevægelserne, der er gjort under Den Økonomiske og Monetære Unions første fase; der tages i direktivet hensyn til, at traktaten tager sigte på at lette anvendelsen af ECU; direktivet udgør et led i den gradvise gennemførelse af Den Økonomiske og Monetære Union; direktivets bestemmelser bør finde anvendelse på kreditoverførsler i en hvilken som helst valuta, herunder ECU;	formålet med dette direktiv er at fortsætte de fremskridt med hensyn til liberalisering af kapitalbevægelserne, der er gjort under Den Økonomiske og Monetære Unions første og anden fase; direktivet tager sigte på at lette anvendelsen af ECU; direktivet udgør et led i den gradvise gennemførelse af Den Økonomiske og Monetære Union; direktivets bestemmelser bør finde anvend-else på kreditoverførsler i medlemsstaternes valutaer og ECU;
formålet med direktivet er at gennemføre et aspekt af det arbejdsprogram, som Kommissionen har udarbejdet efter sin grønbog "Betalingssystemer i det indre marked";	uændret
Kommissionen har henstillet til medlemsstaterne, at minimumstærsklen for anmeldelse af grænseoverskridende betalinger fastsættes til mindst 10 000 ECU;	uændret
Komitéen af medlemsstaternes centralbankchefer har anbefalet, at betalingssystemerne i samtlige medlemsstater får et solidt retsgrundlag; Kommissionen har nedsat en arbejdsgruppe vedrørende retsgrundlaget for grænseoverskridende betalinger, der består af juridiske eksperter fra regeringerne og fra EMI; arbejdsgruppen har meddelt Kommissionen, at de spørgsmål, der er omfattet af dette direktiv, kan behandles adskilt fra de systembetingede spørgsmål, der fortsat er under overvejelse; det kan være nødvendigt at fremsætte endnu et forslag, der skal omfatte disse systembetingede spørgsmål, især endelig afregning;	uændret

det foreliggende direktiv har til formål at forbedre kreditoverførsler og dermed bistå EMI med at effektivisere de grænseoverskridende betalinger som led i forberedelsen af Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase;

det foreliggende direktiv har til formål at forbedre EU-kreditoverførsler og dermed bistå EMI med at effektivisere de grænseoverskridende betalinger som led i forberedelsen af Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase;

i overensstemmelse med traktatens artikel 3 B, stk. 3, indeholder dette direktiv de minimumskrav, der er nødvendige for at sikre en tilstrækkelig kundeinformation; øget gennemsigtighed afhænger i sidste instans af, om institutterne opfylder minimumskravene med hensyn til effektueringen; dette direktiv indeholder minimumskrav med hensyn til effektueringen, som de institutter, der foretager kreditoverførsler, skal efterkomme; dette direktiv er i overensstemmelse med første, andet, tredje, fjerde og femte princip i Kommissionens henstilling 90/109/EØF[1]; dette direktiv berører ikke Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge[2];

i overensstemmelse med traktatens artikel 3 B, stk. 3, indeholder dette direktiv de minimumskrav, der er nødvendige for at sikre en tilstrækkelig kundeinformation; øget gennemsigtighed afhænger i sidste instans af, om institutterne opfylder minimumskravene med hensyn til effektueringen; dette direktiv indeholder minimumskrav med hensyn til effektueringen, som de institutter, der foretager EU-kreditoverførsler, skal efterkomme; dette direktiv er i overensstemmelse med principperne i Kommissionens henstilling 90/109/EØF[1]; dette direktiv berører ikke Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge[2];

da kreditoverførsler består af en række transaktioner, der involverer institutter i forskellige medlemsstater, er de af en sådan art, at en samordning på fællesskabsplan er både hensigtsmæssig og nødvendig; Kommissionen har søgt at gennemføre en frivillig ordning ved sin henstilling 90/109/EØF; denne frivillige ordning har ikke givet de tilsigtede resultater; der bør derfor træffes bindende foranstaltninger;

da EU-kreditoverførsler består af en række transaktioner, der involverer institutter i forskellige medlemsstater, er de af en sådan art, at en samordning på fællesskabsplan er både hensigtsmæssig og nødvendig; Kommissionen har søgt at gennemføre en frivillig ordning ved sin henstilling 90/109/EØF; denne frivillige ordning har ikke givet de tilsigtede resultater; der bør derfor træffes bindende foranstaltninger;

dette direktiv bør finde anvendelse på kreditoverførsler for ethvert beløb; institutterne bør være forpligtede til at yde refusion i tilfælde af enhver ikke gennemført overførsel, refusions-forpligtelsen indebærer eventuelt et ansvar for institutterne, som kunne få en tilsynsmæssig indvirkning på solvenskravet, dersom det ikke var muligt at udelukke overførsler af større beløb; muligheden for undtagelse (fra medlemsstaternes side og, såfremt den anvendes, fra institutternes side) fra denne forpligtelse bør kun anvendes for større betalinger, der over-skrider 10 000 ECU; en sådan tærskel gælder ikke for andre artikler i dette direktiv;	dette direktiv bør finde anvendelse på EU-kreditoverførsler for ethvert beløb; institutterne bør være forpligtede til at yde refusion i tilfælde af enhver ikke gennemført overførsel;
	med henblik på at yde bedre kunde-beskyttelse bør der være en uafhængig klage- og ankeprocedure for de områder, som dette direktiv omhandler; denne procedure bør indføres på medlemsstats-niveau, hvor eventuelle eksisterende procedurer anvendes, så omkostnings-niveauet holdes så lavt som muligt;
Europa-Parlamentet udtalte i sin beslutning af 12. februar 1993, at der bør udstedes et rådsdirektiv om regler for grænseover-skridende betalingers gennemsigtighed og effektivitet;	uændret
Det Økonomiske og Sociale Udvalg anførte i sin udtalelse af 6. juli 1994, at det foretrækker en adfærdskodeks; Kommissionen har tidligere fulgt denne linje; Det Økonomiske og Sociale Udvalg anbefalede, at et eventuelt direktivforslag kun indeholder generelle rammebestem-melser; det foreliggende direktiv følger denne model ved i vid udstrækning at give mulighed for aftalefrihed -	uændret
UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:	uændret

AFDELING I - Anvendelsesområde og definitioner	**AFDELING I - Anvendelsesområde og definitioner**
Artikel 1 **Anvendelsesområde**	**Artikel 1** **Anvendelsesområde**
1. Medlemsstaterne anvender kravene i dette direktiv på kreditinstitutter og andre institutter, der som led i deres erhvervsvirksomhed foretager kreditoverførsler for offentligheden.	1. Medlemsstaterne anvender kravene i dette direktiv på kreditinstitutter og andre institutter, der som led i deres erhvervsvirksomhed foretager EU-kreditoverførsler for offentligheden.
2. Dette direktiv finder anvendelse på kreditoverførsler i en hvilken som helst valuta, herunder ECU, og på et hvilket som helst beløb, undtagen når undtagelsen i artikel 7, stk. 3, er blevet anvendt.	2. Dette direktiv finder anvendelse på EU-kreditoverførsler i medlems-staternes valutaer og ECU og på et hvilket som helst beløb.
Artikel 2 **Definitioner**	**Artikel 2** **Definitioner**
I dette direktiv forstås ved:	
a) "kreditinstitut": et institut som defineret i artikel 1 i Rådets direktiv 77/780/EØF[3]; i nærværende direktiv betragtes filialer af kreditinstitutter i forskellige medlemsstater som særskilte institutter	uændret
b) "andet institut": enhver juridisk person, bortset fra et kreditinstitut, der som led i sin erhvervsvirksomhed foretager kreditoverførsler for offentligheden	b) "andet institut": enhver juridisk person, bortset fra et kreditinstitut, der som led i sin erhvervsvirksomhed foretager EU-kreditoverførsler for offentlig-heden
c) "institut": et kreditinstitut eller andet institut	uændret
d) "person": enten en juridisk eller en fysisk person, alt efter tilfældet	uændret

e) "betaling": en ordregivers overførsel af et pengekrav på en part, der kan accepteres af modtageren, herunder tilfælde, hvor ordregiver og modtager er samme person	uændret
f) "grænseoverskridende betaling": en betaling, som en ordregiver via sin konto, der føres af et institut eller dets filial i én medlemsstat, stiller til rådighed for en modtager hos et institut eller dets filial i en anden medlemsstat	uændret
g) "ordregiver": en person, der giver bemyndigelse til, at der foretages en kreditoverførsel til en modtager	g) "ordregiver": en person, der giver bemyndigelse til, at der foretages en EU-kreditoverførsel til en modtager
h) "modtager": den endelige modtager af en kreditoverførsel	h) "modtager": den endelige modtager af en EU-kreditoverførsel
i) "kunde": ordregiver eller modtager, alt efter tilfælde, eventuelt én og samme person	uændret
j) "betalingsordre": enhver form for instruks direkte til et institut om at stille et specificeret eller uspecificeret beløb til rådighed for modtageren	uændret
k) "kreditoverførsel": en grænseoverskridende betaling bestående af en række transaktioner, der indledes med ordregiverens betalingsordre; udtrykket omfatter enhver betalingsordre, der udstedes af ordregiverens institut eller eventuelle intermediære institutter med det formål at effektuere ordregiverens betalingsordre	k) "EU-kreditoverførsel": en grænseoverskridende betaling bestående af en række transaktioner, der indledes med ordregiverens betalingsordre; udtrykket omfatter enhver betalingsordre, der udstedes af ordregiverens institut eller eventuelle intermediære institutter med det formål at effektuere ordregiverens betalingsordre

l) "force majeure": de omstændigheder, der er beskrevet i artikel 4, stk. 6, andet afsnit nr. ii), i Rådets direktiv 90/314/EØF(4), idet et intermediært instituts insolvens dog ikke anses for force majeure	l) "force majeure": usædvanlige og uforudsigelige omstændigheder, som den, der påberåber sig dem, ikke har nogen indflydelse på, og som han ikke har mulighed for at afværge, også selv om han udviser den størst mulige påpasselighed (jf. Rådets direktiv 90/314/EØF[1], artikel 4, stk. 6, andet afsnit, nr. ii))
m) "rente": interbankrenten plus 2 procentpoint pa det relevante marked for indskud i en given betalingsvaluta beregnet for forsinkelsesperioden	m) "rente": den rente, som instituttet anvender for kundens konto i den pågældende periode i tilfælde af overtræk på kontoen
n) "valørdato": den dato, hvor kundens konto debiteres (for ordregivere) eller krediteres (for modtagere), og som anvendes af kundens institut til beregning af eventuelle renter på kontoen eller, hvor rente ikke er et velegnet kriterium, til vurdering af pengenes disponibilitet	uændret
o) "accept": et instituts accept af en betalingsordre efter opfyldelse af instituttets betingelser med hensyn til disponibel finansiel dækning og identificering af de parter, der er anført i betalingsordren, samt eventuelle andre forhåndsbetingelser, som parterne har aftalt	uændret
p) "gennemførelse" af en kreditoverførsel: modtagerens instituts accept	p) "gennemførelse" af en EU-kreditoverførsel: modtagerens instituts accept
q) "intermediært institut": et institut, der hverken er ordregiverens eller modtagerens institut	q) "intermediært institut": et institut, der hverken er ordregiverens eller modtagerens institut, og som deltager i effektueringen af en EU-overførsel
r) "arbejdsdag" for et givet institut: en dag, eller en del af en dag, hvor instituttet er åbent for behandling af kreditoverførsler.	r) "arbejdsdag" for et givet institut: en dag, eller en del af en dag, hvor instituttet er åbent for behandling af EU-kreditoverførsler.

AFDELING II - Gennemsigtighed i vilkårene for kreditoverførsler	**AFDELING II - Gennemsigtighed i vilkårene for EU-kreditoverførsler**
Artikel 3 **Oplysninger før en kreditoverførsel (effektueret eller modtaget)**	**Artikel 3** **Oplysninger før en EU-kreditoverførsel (effektueret eller modtaget)**
Instituttet skal give sine kunder klare skriftlige oplysninger om sin service i forbindelse med effektuering eller modtagelse af kreditoverførsler. Disse oplysninger skal mindst omfatte følgende:	Instituttet skal give sine kunder klare og let forståelige skriftlige oplysninger, herunder ad elektronisk vej, hvor dette er hensigtsmæssigt, om sin service i forbindelse med effektuering eller modtagelse af EU-kreditoverførsler. Disse oplysninger skal mindst omfatte følgende:
- oplysning om, hvor lang tid der vil gå, før beløbet er krediteret kontoen i modtagerens institut eller modtageren, alt efter tilfældet	uændret
- beregningsgrundlaget for eventuelle provisioner og gebyrer, som kunden skal betale instituttet	- beregningsgrundlaget, herunder satserne, for provisioner og gebyrer, som kunden skal betale instituttet, samt enhver form for afgifter
	- oplysning om de anvendte valutakurs-referencer
- i givet fald den af instituttet anvendte valørdato	uændret
- oplysning om kundens klagemuligheder og fremgangsmåden for indgivelse af klager.	- oplysning om kundens klage- og ankemuligheder og fremgangsmåden for indgivelse af klager.

Artikel 4
Oplysninger efter en kreditoverførsel (effektueret eller modtaget)

Instituttet skal give sine kunder klare skriftlige oplysninger, efter at de har effektueret eller modtaget en kreditoverførsel. Disse oplysning,er skal mindst omfatte følgende:

- en reference, der gør det muligt for dets kunde at identificere betalingen

- beløbet for de eventuelle gebyrer, som dets kunde skal betale, nar ordregiveren har tilladt et fradrag i kreditoverførslen, skal modtagerens bank meddele modtageren dette sammen med kreditoverførslens oprindelige beløb

- i givet fald den af instituttet anvendte valørdato.

Artikel 4
Oplysninger efter en EU-kreditoverførsel (effektueret eller modtaget)

Instituttet skal give sine kunder klare og let forståelige skriftlige oplysninger, herunder ad elektronisk vej, hvor dette er hensigtsmæssigt, efter at de har effektueret eller modtaget en EU-kreditoverførsel. Disse oplysninger skal mindst omfatte følgende:

uændret

- provisioner og gebyrer, som dets kunde skal betale; når ordregiveren har tilladt et fradrag i EU-kreditoverførslen, skal modtagerens bank meddele modtageren dette sammen med EU-kreditoverførslens oprindelige beløb

uændret

AFDELING III - Institutternes minimumsforpligtelser i forbindelse med kreditoverførsler

Artikel 5
Pligt til at effektuere overførslen i god tid

1. Hvert institut, der har accepteret en betalingsordre, skal effektuere den pågældende kreditoverførsel inden for den ekspeditionstid, der er aftalt med den kunde (eller det institut), der afgiver betalingsordren. Hvis ikke der foreligger en bestemt aftale om ekspeditionstiden, skal instituttet reagere så hurtigt, at dets offentliggjorte ekspeditionstid kan overholdes. I de tilfælde, hvor der hverken foreligger nogen bestemt aftale eller nogen offentliggjort ekspeditionstid, der kan anvendes, gælder følgende forpligtelser:

AFDELING III - Institutternes minimumsforpligtelser i forbindelse med EU-kreditoverførsler

Artikel 5
Pligt til at effektuere overførslen i god tid

1. Hvert institut, der har accepteret en betalingsordre, skal effektuere den pågældende EU-kreditoverførsel inden for den ekspeditionstid, der er aftalt med den kunde (eller det institut), der afgiver betalingsordren. Hvis ikke der foreligger en bestemt aftale, reagerer hvert institut så hurtigt som muligt, og i så fald gælder følgende forpligtelser:

- ordregiverens institut er over for ordregiveren ansvarlig for, at kreditoverførslen er gennemført senest den femte arbejdsdag efter, at det har accepteret betalingsordren fra ordregiveren, og

- modtagerens institut er forpligtet til at stille kreditoverførslens beløb til rådighed for modtageren senest ved slutningen af arbejdsdagen efter, at kreditoverførslen er gennemført.

2. Ordregiverens institut skal yde ordregiveren kompensation ved betaling af renter på beløbet for kreditoverførslen, nar den er gennemført for sent, men er efter dette direktiv ikke ansvarligt for tab som følge heraf. Der ydes ingen kompensation, når ordregiverens bank kan påvise, at forsinkelsen skyldtes ordregiveren.

3. I forbindelse med den i stk. 1 omhandlede pligt til effektuering skal modtagerens institut yde modtageren kompensation ved betaling af renter på beløbet for kreditoverførslen, når den stilles for sent til rådighed for modtageren.

- ordregiverens institut er over for ordregiveren ansvarlig for, at EU-kreditoverførslen er gennemført senest den femte arbejdsdag efter, at det har accepteret betalingsordren fra ordregiveren, og

- modtagerens institut er forpligtet til at stille EU-kreditoverførslens beløb til rådighed for modtageren senest ved slutningen af arbejdsdagen efter, at EU-kreditoverførslen er gennemført.

2. Ordregiverens institut skal yde ordregiveren kompensation ved betaling af renter på EU-kreditoverførslens beløb, når overførslen er gennemført for sent, men er efter dette direktiv ikke ansvarlig for tab som følge heraf. Når ordregiverens institut ikke er ansvarlig for forsinkelsen, kan det anmode det ansvarlige institut om at udbetale det beløb, det har måttet betale i renter. Der ydes ingen kompensation, når ordregiverens bank kan påvise, at forsinkelsen skyldtes ordregiveren.

3. Ud over den i stk.1 omhandlede pligt til effektuering skal modtagerens institut yde modtageren kompensation ved betaling af renter på EU-kreditoverførslens beløb, når det stiller dette beløb for sent til rådighed for modtageren.

Artikel 6
Pligt til at effektuere overførslen i overensstemmelse med instrukserne i betalingsordren

1. Når ordregiverens institut, eventuelle intermediære institutter og modtagerens institut har accepteret betalingsordren, er de hver især forpligtede til at effektuere den pågældende kreditoverførsel med det fulde beløb, medmindre de har fået tilladelse til at foretage et fradrag. Med forbehold af forpligtelsen til ikke at foretage fradrag kan modtagerens institut eventuelt opkræve et ekstra gebyr hos modtageren for forvaltning af dennes konto. Et sådant ekstra forvaltningsgebyr må dog ikke være højere end det gebyr, der ville blive opkrævet for en national kreditoverførsel.

2. Når misligholdelse af forpligtelsen til at effektuere overførslen i overensstemmelse med betalingsordren, som omhandlet i stk. 1, skyldes et andet institut end modtagerens, er ordregiverens institut forpligtet til for egen regning at kreditere ordregiveren ethvert beløb, der fejlagtigt er fradraget af et hvilket som helst institut, uden at dette berører eventuelle andre krav, der måtte blive fremsat. Hvis ordregiveren kræver det, overfører ordregiverens institut i stedet et sådant beløb til kreditering hos modtageren, uden fradrag af nogen art og for egen regning. Ethvert intermediært institut, der foretager et fradrag i strid med stk. 1, er forpligtet til at kreditere ordregiverens institut det fradragne beløb. Hvis ordregiverens institut kræver det, overfører det i stedet beløbet til kreditering hos modtageren, uden fradrag af nogen art og for egen regning.

Artikel 6
Pligt til at effektuere overførslen i overensstemmelse med instrukserne i betalingsordren

1. Når ordregiverens institut, eventuelle intermediære institutter og modtagerens institut har accepteret betalingsordren, er de hver især forpligtede til at effektuere den pågældende EU-kreditoverførsel med det fulde beløb, medmindre de af ordregiveren har fået tilladelse til at foretage et fradrag. Med forbehold af forpligtelsen til ikke at foretage fradrag kan modtagerens institut eventuelt opkræve et ekstra gebyr hos modtageren for forvaltning af dennes konto. Et sådant ekstra forvaltnings-gebyr må dog ikke være højere end det gebyr, der ville blive opkrævet for en national kreditoverførsel.

2. Når misligholdelse af forpligtelsen til at effektuere overførslen i overensstemmelse med betalingsordren, som omhandlet i stk. 1, skyldes et andet institut end modtagerens, er ordregiverens institut forpligtet til for egen regning at kreditere modtageren ethvert beløb, der fejlagtigt er fradraget af et hvilket som helst institut, uden at dette berører eventuelle andre krav, der måtte blive fremsat. Hvis ordregiveren anmoder om det, overfører ordregiverens institut i stedet et sådant beløb til kreditering hos denne, uden fradrag af nogen art og for egen regning. Ethvert intermediært institut, der foretager et fradrag i strid med stk. 1, er forpligtet til at kreditere modtagerens institut det fradragne beløb. Hvis ordregiverens institut anmoder om det, overfører det i stedet beløbet til ordregiverens institut, uden fradrag af nogen art og for egen regning.

3. Når misligholdelse af forpligtelsen til at effektuere overførslen i overensstemmelse med betalingsordren skyldes modtagerens institut, er dette institut forpligtet til for egen regning at kreditere modtageren ethvert beløb, der fejlagtigt er fradraget, uden at dette berører eventuelle andre krav, der måtte blive fremsat.

uændret

Artikel 7
Institutternes tilbagebetalingspligt ved ikke gennemførte kreditoverførsler

1. Hvis kreditoverførslen af en eller anden grund ikke gennemføres, efter at ordregiverens institut har accepteret betalingsordren, er ordregiveren berettiget til at få sin konto krediteret for kreditoverførslens fulde beløb plus renter og gebyrer for den ikke gennemførte kreditoverførsel, uden at dette berører eventuelle andre krav, der matte blive fremsat; anmodning herom kan tidligst fremsættes tyve arbejdsdage efter den dato, hvor kreditoverførslen skulle have været gennemført. Ethvert intermediarrt institut, der har accepteret betalingsordren, er ligeledes forpligtet til for egen regning at tilbagebetale kreditoverførslens beløb til det institut, der afgav instruks om overførslen.

2. Hvis årsagen til, at kreditoverførslen ikke gennemføres, er, at ordregiveren har givet sit institut mangelfulde instrukser, skal ordregiverens institut og de øvrige involverede institutter gøre deres bedste for at foretage den i stk. 1 omhandlede tilbagebetaling.

Artikel 7
Institutternes tilbagebetalingspligt ved ikke gennemførte EU-kreditoverførsler

1. Hvis EU-kreditoverførslen ikke gennemføres, efter at ordregiverens institut har accepteret betalingsordren, er ordregiveren berettiget til efter anmodning at få sin konto krediteret for EU-kreditoverførslens fulde beløb op til 10 000 ECU plus renter og gebyrer for den ikke gennemførte EU-kreditoverførsel 15 arbejdsdage efter fremsættelsen af anmodningen uden at dette berører eventuelle andre krav, der måtte blive fremsat. En sådan anmodning kan ikke fremsættes før udløbet af den i artikel 5, stk. 1, omhandlede ekspeditionstid. Ethvert intermediært institut, der har accepteret betalingsordren, er ligeledes forpligtet til for egen regning at tilbagebetale EU-kreditoverførslens beløb til det institut, der afgav instruks om overførslen.

2. Hvis årsagen til, at EU-kreditoverførslen ikke gennemføres, er, at ordregiveren har givet sit institut mangelfulde instrukser, skal ordregiverens institut og de øvrige involverede institutter gøre deres bedste for at foretage den i stk. 1 omhandlede tilbagebetaling. Institutterne er i dette tilfælde ikke forpligtede til at refundere renter.

3. Medlemsstaterne kan give institutterne tilladelse til ved aftale at unddrage sig den i stk. 1 omhandlede tilbagebetalingspligt i følgende tilfælde:

- hvis kreditoverførslen ikke har kunnet gennemføres på grund af force majeure, eller

- ved betalinger på over 10 000 ECU.

3. Den i stk. 1 omhandlede tilbagebetalingspligt berører ikke medlemsstaternes mulighed for at yde tilbagebetaling af ikke gennemførte EU-kreditoverførsler, som overstiger 10 000 ECU.

Artikel 7 A

Institutterne er ikke bundet af dette direktivs bestemmelser i det omfang, de kan påberåbe sig relevante force majeure-omstændigheder.

Artikel 7 B

1. Ethvert institut, der medvirker ved en EU-kreditoverførsel, skal straks behandle klager fra kunder.

2. Fører en klage ikke til et resultat, eller træffes der ikke afgørelse inden fire uger, kan klageren henvende sig til én af de uafhængige klageinstanser, som medlemsstaterne opretter til dette formål.

3. En liste med adresserne på disse instanser skal være til rådighed i alle institutter, der gennemfører grænseoverskridende EU-kreditoverførsler.

AFDELING IV - Afsluttende bestemmelser	**AFDELING IV - Afsluttende bestemmelser**
Artikel 8 **Gennemførelse**	**Artikel 8** **Gennemførelse**
1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1996. De underretter straks Kommissionen herom.	uændret
Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.	uændret
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. I denne meddelelse anfører medlemsstaterne en sammenlignende oversigt over de nationale bestemmelser, der eksisterer eller indføres for hver artikel i dette direktiv.	uændret
Artikel 9 **Rapport til Europa-Parlamentet og Rådet**	**Artikel 9** **Rapport til Europa-Parlamentet og Rådet**
Kommissionen forelægger senest den 31. december 1999 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv, eventuelt ledsaget af forslag til revision af direktivet.	uændret
Artikel 10 **Ikrafttræden**	**Artikel 10** **Ikrafttræden**
Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.	

Artikel 11 Adressater	Artikel 11 Adressater
Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.	uændret
Udfærdiget i Bruxelles, den	
På Europa-Parlamentets vegne Formand	På Rådets vegne Formand

ISSN 0254-1459

KOM(95) 264 endelig udg.

DOKUMENTER

DA 09

Katalognummer : CB-CO-95-287-DA-C

ISBN 92-77-90390-2

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg